РУХ за свабоду

Бюлетэнь ПАГА "Рух "За Свабоду". Выпуск № 9 верасень 2011

***Змены ў кіраўніцтве Руху "За Свабоду"* – с. 2**

***Неафіцыйная амбасада Беларусі ў Польшчы* – с. 3**

***"Усходняе партнёрства" дае аванс* – с. 6**

***Рублёвыя шпалеры* – с. 7**

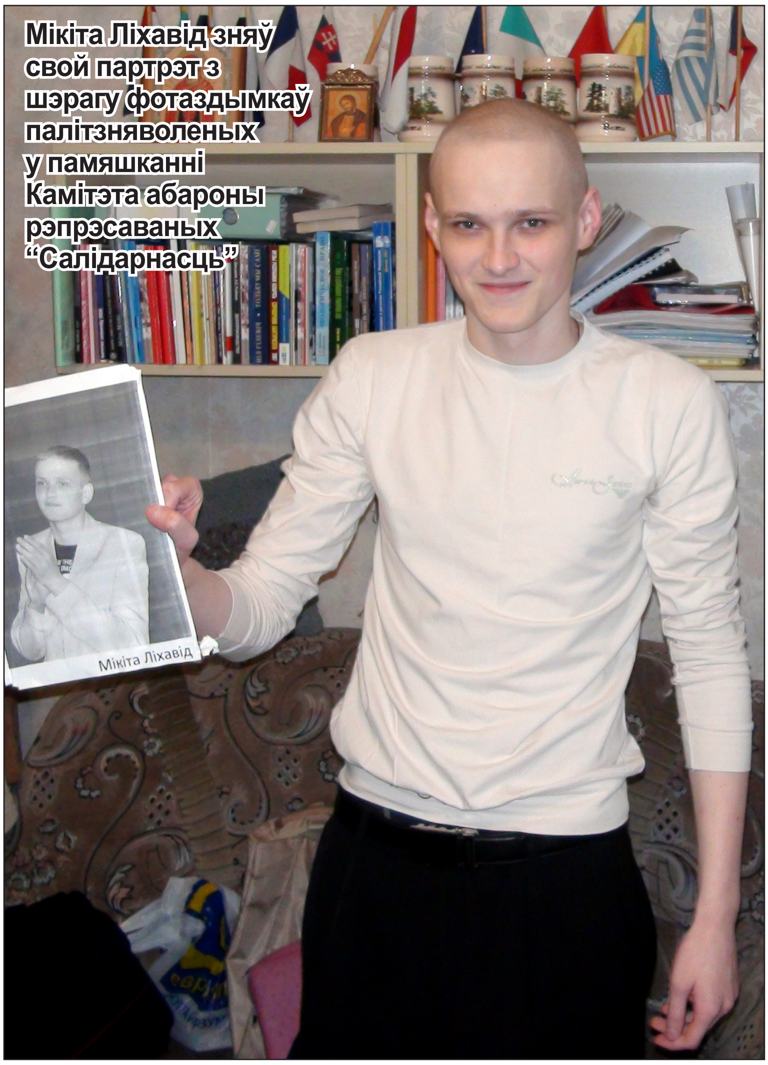

Мікіта Ліхавід зняў свой партрэт з шэрагу фотаздымкаў палітзняволеных у памяшканні Камітэта абароны рэпрэсаваных "Салідарнасць"

Мікіта Ліхавід на волі!

Гэты юнак, кінуты за краты за ўдзел у акцыях пратэсту супраць фальшавання выбараў напрыканцы мінулага года, прадэманстраваў небывалую мужнасць, прынцыповасць і няскоранасць. Ва ўмовах турэмнага зняволення, уся сістэма якога накіраваная на тое, каб прынізіць і зламаць волю чалавека, Мікіта Ліхавід адкрыта заяўляў, што з'яўляецца незаконна асуджаным. Чым больш на яго ціснулі фізічна, ускладняючы і без таго жорсткія ўмовы ўтрымання, тым больш яго паважалі атачэнцы. Ён не прасіў літасці ў гэтай улады. Факт ягонага вызвалення – сапраўднае сведчанне перамогі сілы духу.

Матэрыял пра Мікіту чытайце на с. 4-5

ЕЎРАІНТЭГРАЦЫЯ

Добрыя беларусы

Сацыялагічны цэнтр «Люстэрка-інфа» распытаў беларусаў у гарадах аб іх стаўленні да шэрагу дзяржаў.

Па словах сацыёлагаў, першае, што паказала апытанне, – гэта пераважна станоўчае стаўленне рэспандэнтаў да ўсіх прапанаваных для ацэнкі краін. Так, тры чвэрці апытаных "вельмі добра" або "у асноўным добра" ставяцца да Расіі (75%) і да Украіны (73%). Дзве траціны рэспандэнтаў пазітыўна ставяцца да Германіі (68%), да Еўрапейскага Саюза (65%) і да Польшчы (64%). Больш за палову – 56% – беларусаў "вельмі добра" або "у асноўным добра" ставяцца да ЗША.

Узнікае пытанне: на падставе чаго ў людзей фармуюцца такія думкі? Толькі дзякуючы паведамленням СМІ ці ёсць і іншыя каналы, шляхі станаўлення ў нашых суайчыннікаў добрых пачуццяў да прадстаўнікоў іншых дзяржаў і нацый?

Таму ў беларусаў даведаліся і пра тое, былі ці не былі яны за мяжой (у краінах далёкага замежжа і ў краінах СНД) на працягу апошніх 5 гадоў.

Апынулася, што больш за палову – 59% апытаных – на працягу апошніх 5 гадоў пабывалі ў краінах СНД. А каля траціны (32%) за мінулую пяцігодку наведалі краіны далёкага замежжа.

Працяг на с.6

Змены ў кіраўніцтве Руху "За Свабоду"

Віктар Карнеенка напісаў заяву аб спыненні паўнамоцтваў намесніка старшыні арганізацыі "у сувязі з разыходжаннем поглядаў на стратэгію і тактыку дзейнасці". Але ён застаецца ў Руху.

Старшыня Руху "За Свабоду" **Аляксандр Мілінкевіч** выказаў шкадаванне з прычыны яго адыходу ад кіраўніцтва:

– Бо нас звязваюць не толькі сумесная шматгадовая праца на карысць дэмакратыі, але і сяброўства. Віктар Карнеенка – таленавіты і перспектыўны палітык быў і застаецца. Веру, што нягледзячы на сённяшнюю розніцу ў пэўных падыходах, мы ў стане з ім зрабіць яшчэ шмат добрага на карысць краіны. Бо нас яднаюць аднолькавыя каштоўнасці.

Рух "За Свабоду"– гэта грамадска-палітычная арганізацыя. У аўтарытарнай дзяржаве я лічу такую форму аб'яднання найбольш аптымальнай.

Спрэчныя моманты па стратэгіі і тактыцы такія:

– Сёння Рух "За Свабоду" – гэта грамадска-палітычная арганізацыя. У аўтарытарнай дзяржаве я лічу такую форму аб'яднання найбольш аптымальнай. Наша грамадская задача – еўрапеізацыя Беларусі праз адукацыйныя, інфармацыйныя, аналітычныя праекты, праз спрыянне самарганізацыі грамадства і фармаванне будучай эліты. Наша палітычная мэта – адстойванне незалежнасці краіны, права беларусаў на свабодныя выбары. Віктар бачыць у Руху перш за ўсё палітычную структуру, партыю. Ён заўсёды быў перш за ўсё палітыкам. На ягоную думку, грамадскія праекты мусяць быць не самастойнымі, а падпарадкоўвацца палітычным задачам. Большасць жа ў Радзе Руху лічыць абодва накірункі дзейнасці самакаштоўнымі і ўзаемадапаўняльнымі.

Ці значыць, што Рух "За Свабоду" не збіраецца станавіцца партыяй, а застанецца і НДА, і палітычнай структурай адначасова?

- Сёння ў Беларусі няма рэальных умоваў для дзейнасці партый: няма рэальных выбараў і адкрытай палітычнай канкурэнцыі, – кажа Аляксандр Мілінкевіч. *– Партыі не ў стане лабіяваць інтарэсы сацыяльных груп. Але цяперашняя ўладная сістэма безнадзейна састарэла. І, як толькі ў нас з'явяцца ўмовы для развіцця партый, сябры Руху, якім цікавая палітычная дзейнасць, разам з іншымі прабеларускімі і праеўрапейскімі палітыкамі, маю надзею, створаць моцную правацэнтрысцкую партыю. Рух пры гэтым ужо не будзе выконваць палітычных функцый і застанецца грамадскім аб'яднаннем, бліжэйшым партнёрам такой партыі.*

Віктар Карнеенка патлумачыў, чаму сышоў з кіраўніцтва Руху, у СМІ тым, што сёння трэба больш актыўна займацца палітыкай, а не асветніцкай і экспертнай дзейнасцю:

– Я лічу, што сёння, калі ў краіне такая сацыяльна-эканамічная сітуацыя, калі людзі па-іншаму ацэньваюць уладу і шукаюць ёй альтэрнатыву, усе адказныя людзі і структуры (нельга ж казаць, што Мілінкевіч грамадскі дзеяч, а не палітык – чалавек жа балатаваўся ў прэзідэнты) павінны якраз працаваць з людзьмі, а не займацца асветніцтвам ці экспертызамі на далёкую-далёкую перспектыву.

Карнеенка кажа, што надалей працягне дзейнічаць у рамках Аб'яднанай грамадзянскай партыі, з якой ён не выходзіў. Разам з тым ён адзначае, што не бачыць у сённяшняй Беларусі ніводнай самадастатковай палітычнай структуры, якая можа самастойна ўплываць на палітычную сітуацыю. Таму выйсце ён бачыць у кансалідацыі.

Намеснік кіраўніка Руху "За Свабоду" **Юрась Губарэвіч**, каментуючы сітуацыю ў інтэрв'ю Еўрарадыё, сказаў, што не лічыць сыход Віктара Карнеенкі з кіраўніцтва арганізацыі разладам у ёй:

– У нас у Беларусі сітуацыя такая закансерваваная, не толькі ва ўладзе, але і ў апазіцыі, што сыход аднаго з лідараў адной з арганізацыяў успрымаецца як вельмі важная падзея. Насамрэч, гэта звычайны працэс. Людзі схільныя да пэўнага развіцця, да змены сваіх думак, у тым ліку, да пэўнай нязгоды з той лініяй, якую праводзіць арганізацыя, таму яны маюць права выбіраць, дзе яны будуць рэалізоўваць свой патэнцыял.

Усе адказныя людзі і структуры павінны якраз працаваць з людзьмі, а не займацца асветніцтвам ці экспертызамі на далёкую перспектыву.

У адказ на словы Карнеенкі пра тое, што Рух "За Свабоду" не займаецца палітычнай дзейнасцю, Губарэвіч лічыць, што арганізацыя не займаецца імітацыяй палітычнай дзейнасці:

– Сёння немагчыма рэалізаваць сябе ў выбарчых кампаніях, бо яны праводзяцца недэмакратычна, з прадказальным фіналам. Рух "За Свабоду" абірае тыя рэчы, якія можна рэалізаваць ужо сёння і зараз у Беларусі, якія, натуральна, будуць мець важнае значэнне і зараз, і на перспектыву, таму я не бачу ніякага грунту пад падобнымі прэтэнзіямі.

Абранне новага намесніка кіраўніка Руху "За Свабоду" мусіць адбыцца на з'ездзе арганізацыі, дата правядзення якога пакуль невядомая.

Неафіцыйная амбасада Беларусі ў Польшчы

У Варшаве ствараецца Беларускі дом – арганізацыя, якая ставіць за мэты аб’яднаць тамтэйшых беларусаў праз кансультацыйную дапамогу, арганізацыю супольных акцый, культурных мерапрыемстваў і лабіяванне іх інтарэсаў у польскім грамадстве.

“Каб дапамагчы суайчыннікам знайсці сябе ў новым жыцці, адаптавацца і легалізавацца. Другі блок дзейнасці – стварэнне кам’юніці беларусаў, што жывуць у Варшаве. Нам важна быць разам. Трэці блок – гэта месца, дзе будуць ладзіцца розныя мерапрыемствы. Чацвёртае – лобінг нашых інтарэсаў у польскім грамадстве, якое вельмі салідарнае з Беларуссю. Важна, каб Беларусь была ў еўрапейскай арбіце і каб польская, варшаўская суполка беларусаў працавала таксама на карысць дэмакрычных зменаў на Радзіме”, – распавядае пра Беларускі дом яго заснавальнік, сябра Рады Руху “За Свабоду” **Алесь Зарэмбюк**, які быў вымушаны з’ехаць у Польшчу пасля завядзення супраць яго крымінальнай справы за актыўную апазіцыйную дзейнасць.

Знайсці Беларускі дом можна па адрасе: Варшава, ул. Вейска 13/3 (ul. Wiejska 13/3 00-480 Warszawa; Polska). Скрыня для допісаў – **bel.house.warsaw@gmail.com.**

Выбары ў парламент пройдуць па-старому

Апошняя магчымая дата парламенцкіх выбараў у Беларусі – 23 верасня 2012 года, паведаміла кіраўніца Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына. Пасля нядаўніх заяваў аб магчымасці пераўтварэння “Белай Русі” з грамадскага аб’яднання ў палітычную партыю (“партыю ўлады”) зноў паўстала тэма, звязаная з пераходам да змешанай або прапарцыйнай сістэмы выбараў.

Ярмошына заявіла, што “*бліжэйшыя выбары пройдуць па дзейсным выбарчым заканадаўстве і ў бліжэйшай перспектыве пераход на прапарцыйную сістэму нам не пагражае. Усё ж такі пераход на іншую сістэму патрабуе сур’ёзнай палітычнай дыскусіі ў грамадстве, уліку грамадскай думкі. Калі грамадства занятае зусім іншымі праблемамі і ўсіх цікавіць больш эканамічныя рэаліі, дыскусія на палітычную тэму можа раззлаваць выбаршчыкаў*”.

Заявы кіраўніцы Цэнтрвыбаркама, якія апынуліся дастаткова прадказальнымі, пракаментаваў намеснік старшыні Руху “За Свабоду” **Юрась Губарэвіч**:

“*Рашэнне аб форме і метадах правядзення парламенцкіх выбараў будзе прымацца палітычным кіраўніцтвам краіны, зыходзячы з кан’юнктурнага моманту. Ярмошына будзе паінфармаваная аб гэтым рашэнні і павінна будзе выканаць адведзеную ёй ролю.*

Зрэшты, сам па сабе пераход з мажарытарнай выбарчай сістэмы на прапарцыйную ці змешаную нічога не мяняе, калі будуць захаваныя механізм фальсіфікацый выбараў і няроўныя ўмовы палітычнай барацьбы. У прыватнасці, калі апазіцыйныя сілы па-ранейшаму не будуць мець магчымасці папулярызаваць свае погляды праз дзяржаўныя СМІ”.

Другі сезон маўклівых пратэстаў

Кампанія “Рэвалюцыя праз сацыяльную сетку” абвясціла другую хвалю маўклівых акцый пратэсту ў цэнтрах гарадоў. Пакуль малалюдна – нават нягледзячы на агучванне сацыяльных, эканамічных і палітычных патрабаванняў да ўладаў, чаго не было ўлетку.

Лідар гомельскай абласной арганізацыі Руху “За Свабоду” **Пётр Кузняцоў**, які браў актыўны ўдзел у летніх акцыях і аналізаваў іх у СМІ, кажа:

“*Думаю, што працяг*

Акцыя 21-га верасня ў Мінску

“маўклівых акцый” сутыкнецца з шэрагам аб’ектыўных праблем, якія не былі вырашаныя яшчэ, скажам так, у мінулым сезоне. Па вялікім рахунку, заняпад тады адбыўся не столькі нават з-за рэпрэсій уладаў, колькі таму, што людзі страцілі веру ў поспех кампаніі і ў здольнасці яе арганізатараў. Хадзіць на акцыі стала, працэй кажучы, бессэнсоўна. Шанец на адраджэнне ёсць толькі пры ўмове, калі арганізатарам удасца гэтую самую веру вярнуць. З гэтага пункту гледжання, першыя акцыі пасля “адпачынку” будуць і самымі цяжкімі, і самымі адказнымі, і самымі вызначальнымі”.

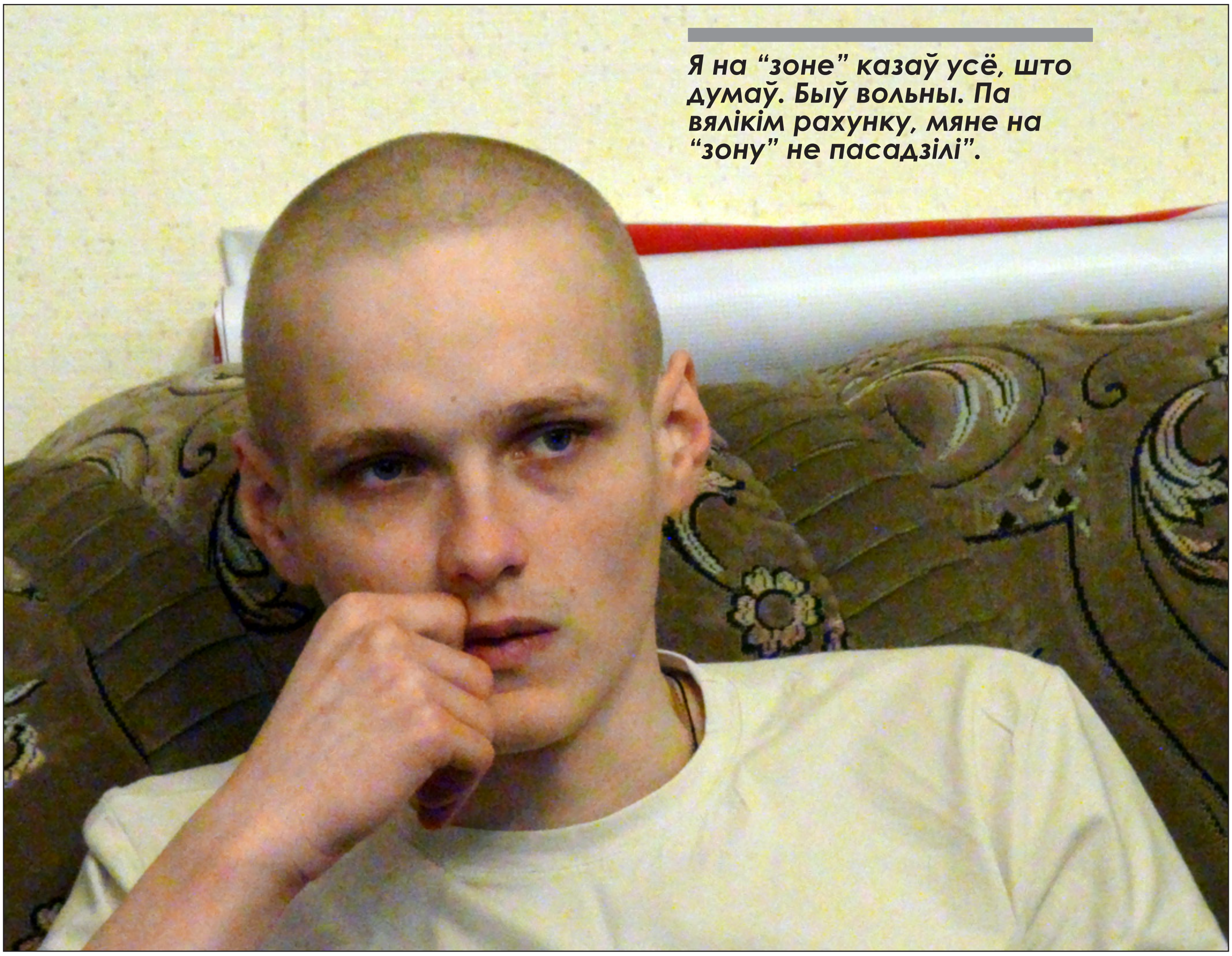

Я на “зоне” казаў усё, што думаў. Быў вольны. Па вялікім рахунку, мяне на “зону” не пасадзілі”.

Герой змрочнага часу

Выпушчаны з Навапалацкай калоніі актывіст Руху “За Свабоду” Мікіта Ліхавід кажа, што хоча жыць далей сваім звычайным жыццём, а палітыкай ён не займаецца, а таму палітычных планаў не мае. Тым не менш, менавіта гэты 21-гадовы хлопец стаў адным з герояў гэтага года – прынамсі, для тых, хто супраць таго, што чыніцца ў Беларусі уладамі.

Цяпер Мікіта Ліхавід набірае страчаныя ў зняволенні 17 кілаграмаў і высыпаецца.

“*Усё, што адбываецца цяпер, натуральна, успрымаецца, праз прызму 9 месяцаў у зняволенні. Я сам асабліва не змяніўся, але тое, што раней здавалася штодзённым, звычайным, зараз уяўляецца па-іншаму – больш важным і каштоўным*”, – кажа Мікіта.

Нагадаем, Мікіта Ліхавід адмовіўся ў калоніі прытрымлівацца тамтэйшага распарадку, бо быў асуджаны незаконна. За гэтую цвёрдую пазіцыю ён адседзеў 81 суткі ў штрафным ізалятары, а затым быў зачынены ў памяшканне камернага тыпу.

Ліхавід не адступіўся: *“І ўгаворванні былі. Але я вырашыў яшчэ ў Жодзіне, што буду сядзець менавіта так, а не інакш. Выхад на волю? Мабыць, для таго, хто напісаў прашэнне аб памілаванні, гэта было моцным аргументам. Вядома, волі вельмі хочацца, але воля – гэта ж не магчымасць смачна паесці. Вось мы п’ём зараз гарбату на волі, але гэта ж не значыць, што мы цалкам вольныя!? Я на “зоне” казаў усё, што думаў. Быў вольны. Па вялікім рахунку, мяне на “зону” не пасадзілі”.*

У сваіх успамінах Мікіта не геройнічае: нават кажа, што ў штрафны ізалятар нядрэнна было трапляць для змены атмасферы – адпачыць ад “зоны”: “*Можна сядзець годна. Я сустракаў там людзей, якія сядзяць у ШІЗА па паўгода-год. Ціснулі, ламалі ў адміністрацыі не наўпрост – у асноўным імкнуліся падставіць так, каб на мяне настроіліся іншыя зняволеныя. Гэта звычайная практыка там: разбіваць зняволеных на групоўкі і нацкоўваць адно на аднаго. Зрэшты, былі людзі, якія сядзелі ў*

Мікіта Ліхавід на судзе 22 сакавіка

Мікіта з маці Аленай Ліхавід

Мікіта Ліхавід з паплечнікамі

Маці Мікіты па выхадзе з Акрэсціна

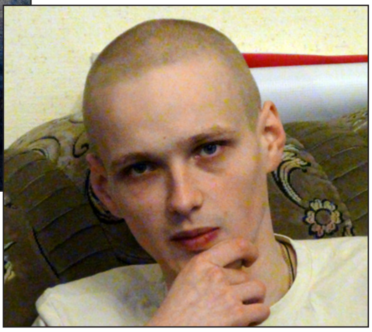

Мікіта распавядае пра “зону”

іншых калоніях, якія распавядалі аб пастаянных жорсткіх збіццях”.

У апошнія дні перад вызваленнем яго ўгаворвалі напісаць прашэнне аб памілаванні: «*Маўляў, ёсць законны спосаб выйсці. Казалі, што вось усіх выпусцяць, а ты застанешся сядзець. Ну і што? Галоўнае – каб родныя памяталі!*».

Злосці на адміністрацыю калоніі ў Наваполацку не трымае: “*Такая сістэма. Кругавая парука. І начальнік калоніі нічога не можа зрабіць, нават калі захоча. Інакш сістэма зжарэ яго. На кожнага ёсць кампрамат: быў у пагонах – будзеш з біркай хадзіць*”.

“Зона” – згустак негатыву: пацукі, смярдзючы хлеб, некваліфікаваная меддапамога... Дарэчы, аднаго з лекараў санчасткі, па словах актывіста, зняволеныя называлі Доктарам Зло, Доктарам Смерць. Прыклад лячэння Ліхавіда: ён паскардзіўся на болі ў страўніку, аднак “лекар” сказаў, што той не хворы, бо... гучна размаўляе.

Пенітэнцыярную сістэму Беларусі былы палітвязень называе “адрыжкай ГУЛАГу”: “*Нічога не змянілася – можа, пайка стала лепш*”. Сітуацыю не выправяць, на ягонае перакананне, ні Дэпартамент выканання пакаранняў, ні Міністэрства ўнутраных спраў: “*Патрэбныя палітычныя пераўтварэнні ў цэлым па краіне*”.

“Зону” ён называе зрэзам грамадства, дзе адміністрацыя – улада, а зняволеныя – народ. Па словах Мікіты, тыя, з кім яму давялося знаходзіцца за кратамі, пераважна “*ў такіх слоўных абаротах выказваліся пра ўладу, што вушы ў трубачку скручваліся!*”.

У Мікіты Ліхавіда не барыкаднае мысленне.

На ягоны прагноз, Аляксандр Лукашэнка кіруе краінай свой апошні тэрмін.

«*Лукашэнка сыдзе, але ўжо цяпер трэба думаць, як перабудаваць краіну, каб не страціць яе ні ў сацыяльным плане, ні ў эканамічным, ні ў палітычным. Кожны дзень з Лукашэнка цяпер выльецца нам у тры дні карпатлівай цяжкай працы потым*», – лічыць актывіст.

Аванс ад “Усходняга партнёрства”

29-30 верасня ў Варшаве адбудзецца саміт “Усходняга партнёрства” – ініцыятывы ЕС у дачыненні да шасці постсавецкіх краін (Арменіі, Азербайджана, Беларусі, Грузіі, Малдовы і Украіны).

Польшча, якая цяпер старшынюе ў другім паўгоддзі 2011 года ў Еўрасаюзе і курыруе праграму “Усходняе партнёрства”, запрасіла пасля доўгіх роздумаў на саміт і афіцыйны Мінск. Гэта будзе прадстаўнік МЗС Беларусі. Астатнія ўдзельнікі “УП” будуць прадстаўлены на ўзроўні кіраўнікоў дзяржаў.

Прэм’ер-міністр Польшчы Дональд Туск паведаміў, што на перамовах з канцлерам Германіі Ангелай Меркель знайшоў “*разуменне польскай канцэпцыі саміту” Усходняга партнёрства*”.

“*Схіляю лідараў Еўропы, а з Берлінам было некалькі цяжэй, каб пры супрацоўніцтве з беларускай апазіцыяй ствараць умовы для верагоднага ”круглага стала” ў Беларусі. Я праінфармаваў сваіх партнёраў у Еўропе, што мы будзем запрашаць на саміт “Усходняга партнёрства” прадстаўніка Беларусі на ўзроўні МЗС*”, – цытуе Дональда Туска польскае інфармацыйнае агенцтва PAP.

Па словах польскага прэм’ера, “*неабходны той элементарны кантакт з рэжымам, не для таго, каб адпусціць ім грахі, а для таго, каб інфармацыя аб тым, што мы хочам зрабіць у Беларусі, дайшла да высокага ўзроўню па магчымасці хутка. І, здаецца, скептыцызм Германіі таксама пераадолены*”.

Такім чынам, запрашэнне на саміт “Усходняга партнёрства” можна лічыць перадыялогавым авансам беларускім уладам. Еўропе ўсё-такі вельмі важна ўтрымаць нашу краіну ў рэчышчы палітыкі ўцягвання ў процівагу ўзмацненню ціску з боку Масквы.

На саміце плануецца прыняць дэкларацыю і абмеркаваць дарожную мапу – план узаемадзеяння з выразна прапісанымі абавязальніцтвамі.

Лідар Руху “За Свабоду” пракаментаваў рашэнне запрасіць на саміт “Усходняга партнёрства” 29-30 верасня ў Варшаве прадстаўніка афіцыйнага Мінска на ўзроўні МЗС такім чынам:

“*Удзел нашай краіны ва “Усходнім партнёрстве” неабходны перш за ўсё беларускаму грамадству. Ён вельмі важны і пры аўтарытарнай уладзе, і пры дэмакратычнай. Справа толькі ў фармаце і прадстаўнічасці. Таму што гэта крокі па ўмацаванні нашай незалежнасці, яны патрэбныя дзеля нашай палітычнай і эканамічнай мадэрнізацыі, дзеля еўрапейскай інтэграцыі. Уладзе сёння больш за ўсё мроіцца крэдыты – нам патрэбныя сістэмныя перамены*”.

“*На саміт не могуць быць запрошаныя людзі з улады, што знаходзяцца ў спісе чыноўнікаў, якім забаронены ўезд у ЕС. Але кантакты мусяць працягвацца на ўзроўні дастаткова высокім, каб Захад мог уплываць на сітуацыю ўнутры нашай краіны. У тым ліку для далейшага вызвалення палітвязняў. Адначасова ў межах “Усходняга партнёрства” ўжо паспяхова развіваецца дыялог з Бруселем грамадзянскай супольнасці Беларусі, што значна паскорыць трансфармацыю нашай дзяржавы пасля дэмантажу аўтарытарнай сістэмы*”, – адзначае лідар Руху “За Свабоду”.

Добрыя беларусы (працяг)

Пачатак на с.1

“*Іншымі словамі, беларусы выказваюць сваё стаўленне да прадстаўнікоў іншых краін шмат у чым на падставе уласных назіранняў або, можна выказаць здагадку, на падставе аповедаў сваіх сяброў, родных і блізкіх, якія пабылі ў канкрэтных краінах. Гэта значыць, у аснове меркаванняў і меркаванняў гараджан нашай краіны рэальныя дзеянні прадстаўнікоў іншых краін і народаў адносна Беларусі. Дзеянні, якія і фармуюць ўзаемнае стаўленне*”, – кажуць сацыёлагі. Найбольш актыўнымі наведвальнікамі замежных краін з’яўляюцца грамадзяне Беларусі 18-49 гадоў, з вышэйшай адукацыяй.

Вынікі гэтага апытання – лішняе пацвярджэнне таго, што візавыя палёгкі беларусам з боку Еўрасаюза паспрыяюць імкліваму росту праеўрапейскіх настрояў беларусаў.

Рублёвыя шпалеры

Вядомы эканаміст Сяргей Чалы заявіў, што беларускія рублі, па вялікім рахунку, перасталі быць грашыма. “Гэта талончыкі на спажыванне”, – сказаў ён, выступаючы на канферэнцыі “Незалежнасць: дасягненні і перспектывы”, арганізаванай у рамках кампаніі “Народная праграма” Рухам “За Свабоду”.

Па словах эксперта, калі пачытаць азначэнні грошай, то з асноўных іх функцый беларускія рублі выконваюць цяпер толькі адну – сродак плацяжу. Напрыклад, ні мерай кошту, ні інструментам для зберажэнняў, па словах **Сяргея Чалага**, *Br* не з’яўляюцца.

“*Ніхто ў думках, у галаве цэны ў беларускіх рублях не трымае. Гэта фізічна немагчыма пры інфляцыі каля 80%, якая будзе па выніках года. Нацыянальнай валютай даўно стала у.а, усе ўсё пералічваюць у долары – гэта прысуд беларускаму рублю*”, – заявіў Чалы.

“*Што такое грашовая сістэма? Гэта накшталт крывяноснай сістэмы арганізму. З 16 сакавіка наша эканоміка, гэты арганізм, знаходзіцца ў стане глыбокага інсульту. Не працуе практычна ніводны сегмент грашовага рынку. Дзеянні ўладаў, якія істэрычна спрабуюць латаць трышкаў кафтан, накіраваныя не ў бок рынку, а ў бок адміністрацыйных размеркавальных механізмаў. Гэта і на міжбанкаўскім рынку так, і на рынку наяўнай валюты, і нават на спажывецкім рынку*”, – кажа эканаміст.

Ва ўладаў адсутнічае палітычная воля да прыняцця сур’ёзных рашэнняў

Паводле яго слоў, ва ўладаў адсутнічае палітычная воля да прыняцця сур’ёзных рашэнняў. Аднак у сярэднетэрміновай перспектыве макраэканамічная раўнавага будзе адноўленая, упэўнены Чалы: “*Відаць, акрамя жадання ўлад, быць можа, катастрафічным чынам, але ўсё будзе добра. Можна колькі заўгодна мачыцца супраць ветру, гвалтаваць палітыкай эканоміку, але ўрэшце рэшт яна сваё возьме*”.

Эканаміст даў зразумець, што тады ў краіне будзе іншая ўлада. Ёй Сяргей Чалы прапанаваў свае паслугі ў якасці кіраўніка Нацбанка – “*чалавека, чый подпіс будзе стаяць на новых беларускіх грошах*”.

А яны павінны быць абавязкова з манетамі, лічыць Сяргей Чалы: “*Гэта важны эканамічны і псіхалагічны фактар. Сабекошт металічных грошай на парадак вышэй, чым папяровых. А то нашымі дзесяцірублёўкамі, як жартуюць у благасферы, танней абляпляць сцены, чымсьці шпалерамі. Сапраўды танней. А калі яшчэ ў Нацбанку неразрэзанымі аркушамі іх браць... Манеты – гэта сігнал дзяржавы насельніцтву, што за гэтыя грошы на працягу ўсяго тэрміну іх службы (а ён зноў жа больш працяглы, чым у папяровых) можна будзе нешта купіць. І хацелася б, каб на пытанне пра тое, за колькі чалавек купіў машыну, той называў кошт у нацыянальнай валюце*”.

Эканаміст выступае за тое, каб гэта быў талер.

Салігорск багацейшы за Мінск

Белстат апублікаваў памеры намінальных сярэдніх заробкаў у розных рэгіёнах Беларусі за перыяд са студзеня па ліпень.

Такім чынам, Топ-10 (у лідарах рэгіёны з буйнымі прадпрыемствамі):

Салігорскі раён – 2 млн. 600 тысяч рублёў, Мінск – 2 млн. 99 тыс., Наваполацк 1 млн. 883 тыс., Жодзіна – 1 млн. 870 тыс., Мінскі раён – 1 млн. 815 тыс., Жлобінскі раён – 1 млн. 806 тыс., Гродна – 1 млн. 781 тыс., Рэчыцкі раён – 1 млн. 672 тыс., Брэст – 1 млн. 653 тыс., Мазырскі раён – 1 млн. 621 тыс.

Толькі ў Салігорскім раёне лічба блізкая да абяцаных Лукашэнкам 500 долараў у эквіваленце – калі лічыць, што праўда, па афіцыйным курсе Нацыянальнага банка, які значна меней за рынкавы.

Стварыы сімвал Еўраклуба

Рух “За Свабоду” запрашае творчых людзей паўдзельнічаць у конкурсе на лепшы лагатып для заснаванай арганізацыяй сеткі Еўрапейскіх клубаў.

Яны пачалі дзейнічаць у шэрагу беларускіх гарадоў і маюць на мэце папулярызацыю ідэяў еўрапейскай інтэграцыі Беларусі і стварэнне дыскусійных пляцовак для абмеркавання прапановаў па паляпшэнні сітуацыі ў Беларусі праз набліжэнне да еўрапейскіх стандартаў.

Асноўныя патрабаванні да лагатыпа:

1.Працы могуць быць выкананыя ў адвольнай тэхніцы і колеравай гаме, з магчымасцю іх наступнай мадыфікацыі, напрыклад, у пячатку ці элемент бланка.

2.Выявы лагатыпаў прымаюцца ў электронным выглядзе ў фармаце *.cdr *.jpg, а таксама ў выглядзе адсканаваных малюнкаў з іх абавязковым апісаннем.

3.Файлы з лагатыпамі не павінны перавышаць 5 Мб. Малюнак лагатыпа ў фармаце *.jpg мусіць мець памер, які дазваляе паўнавартасна ацаніць яго якасці (рэкамендаваны памер 1000-1600 пікселаў па большым баку).

4.Лагатып будзе выкарыстоўвацца Еўра-клубамі розных гарадоў, таму на выяве павінна быць месца для размяшчэння назвы горада.

5.Лагатып мусіць быць простым і лёгка пазнавальным.

Лагатып можа ўтрымліваць назву “Еўраклуб” альбо “Еўрапейскі клуб”. Колькасць работ ад аднаго ўдзельніка – неабмежаваная. Працы дасылайце, калі ласка, на электронную скрыню **euroclub.miensk@gmail.com**. У лісце пазначайце сваё імя і прозвішча, кантакты: e-mail, тэлефон. Лісты прымаюцца да 10 кастрычніка.

Аўтары найлепшых работ будуць адзначаныя прызамі. А пераможцу чакае грашовая ўзнагарода.

Арганізатары конкурса пакідаюць за сабой права далейшай публікацыі і размяшчэння конкурсных прац у сетцы інтэрнет у межах асветніцкай і іншай дзейнасці з пазначэннем імя аўтара.

КАДРЫ ТЫДНЯ

NAVINY.BY

EX-PRESS.BY

Кошты ў Беларусі сарваліся з ланцуга, уражваючы, а то і ўганяючы народ у шок. Вось, напрыклад, каўбасы. “Волатаўская” – наогул па сапраўды волатаўскім кошце вышэй за 100 тысяч рублёў, альбо кумпяк за 400 тысяч!

Рэцэпт супраць страху

Абвешчаны новы конкурс кампаніі “Страху няма!”, якую ладзіць кааліцыя “Беларускі выбар” (Рух “За Свабоду!”, Партыя БНФ, Партыя “Зялёныя”, Саюз “За мадэрнізацыю”, аргкамітэт па стварэнні Партыі свабоды і прагрэсу.

Ён праводзіцца на лепшую пісьмовую працу, стымулюючую пазбаўленне людзей ад страху, які так моцна ўкараняе кіруючы рэжым.

Наша галоўная зброя – слова!

У межах конкурса гэта можа быць артыкул, эсэ, нататка – што заўгодна. Дасылайце свае працы да 20 кастрычніка на e-mail: **strahu.niama@gmail.com**.

Гэта рэальны шанец на ўласны ўнёсак у справу разняволення і вызвалення Беларусі! Вызваленне ад страху, які замінае нам жыць!

Журы вызначыць лепшыя працы, якія будуць прадстаўленыя ў спецыяльным зборніку, выдадзеным кампаніяй “Страху няма!”, і адзначаныя карыснымі і сімвалічнымі падарункамі.

Газета выдаецца Рухам “За Свабоду”. Наклад 299 ас. Распаўсюджваецца на правах унутранай дакументацыі бясплатна. Падпісана ў друк 26.09.2011 г. Кантакты Рэдакцыі: тэлефон: 2808863, е-пошта: info@pyx.by